

SLADKÝ ŽIVOT

Cathy Williamsová
Italův pohádkový
diamant

CATHY WILLIAMSOVÁ

ITALŮV POHÁDKOVÝ
DIAMANT

PŘEKLAD

JANA AUSTINOVÁ

Milá čtenářko,

V edici Sladký život a Sladký život Duo za ty roky, co fungují, vyšlo okolo třinácti set originálních původních příběhů. Ruku na srdce, i ty nejvěrnější z vás, pamatujete si je všechny? A co teprve ty čtenářky, které „do vlaku“ nastoupily až později? Ty mají minimální šanci seznámit se s příběhy, které vyšly třeba před deseti roky. Nevím jak vám, ale mně to přijde škoda a líto. Proto od tohoto měsíce budu v edici Sladký život Duo druhou povídku „lovit“ vždycky v archivu. Věřím, že pro ty z vás, kterým se tenkrát líbily, to bude příjemné setkání se starými známými kamarády. No a pro ty „služebně mladší“ důkaz, že i před deseti roky se psaly pěkné knížky o lásce!

S láskou

Váš Harlequin

Cathy Williamsová

ITALŮV POHÁDKOVÝ DIAMANT

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:

The Italian's Innocent Cinderella

První vydání:

Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2023

Překlad:

Jana Austinová

Odpovědný redaktor:

Jiří Chodil

© 2023 by Cathy Williams

© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2024

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život DUO jsou ochranné známky,
jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly
použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.

ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-8342-776-8 (EPUB)

ISBN: 978-83-8342-777-5 (MOBI)

ISBN: 978-83-8342-778-2 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

„Tak tohle jsem nečekal.“

Mateův hluboký lenivý hlas polechtal Maude po páteři. Zvolna se ke svému společníkovi otočila.

Blesklo jí hlavou, že to byl pěkně praštěný nápad, vybrat si za doprovod právě jeho.

Co jí to jen popadlo?

Mateo Moreno byl její šéf. Miliardář. Dva roky strávila jako jedna z pěti strukturálních inženýrů neúnavným šplháním po kariérním žebříčku v jeho prestižní londýnské firmě, jen aby na něj udělala dojem svou iniciativou a neutuchajícím nadšením.

Bylo jí dvaatřicet, v zaměstnání se vyznačovala vysokou výkonností a díky svým nesporným pracovním kvalitám už měla pod sebou malý tým. Vždycky dbala na striktní oddělování profesního a soukromého života, proto jí nebylo jasné, proč tuto zásadu tak náhle porušila. Možná podlehla lákavému volání po dobrodružství, které však mělo velmi nejistý scénář, popírající navíc veškerou logiku. Každopádně to nemohlo skončit dobře.

Pravý důvod byl však úplně jiný a Maude ho znala.

Překvapil ji, když měla slabou chvíli. Došlo k tomu předchozího večera. Ve vysoké prosklené budově, v níž se nacházely okázalé kanceláře jeho firmy, zbyli jen oni dva. Probírali spolu poslední projekt a bedlivě zkoumali zmenšenou repliku vesnice,

umístěnou na betonovém stole v jeho pracovně. V tu chvíli jí v kapse cinkla textovka, která ji poslala do vývrtky.

Angus, jenž se zavázal, že ji doprovodí na bratrův předsvatební večírek, který se měl konat hned druhý den, na poslední chvíli odřekl. Maude sice nechápa-la, proč její bratr trvá na večírku, když se měl ženit už za několik týdnů, avšak neměla do toho co mluvit. Její účast byla nezbytná, ať si o tom myslela, co chtě-la. Požádala tedy Anguse, aby jí pomohl. Ten souhla-sil, jenže...

Jeho přítel nečekaně sletěl ze žebříku. Z nepochopitelného důvodu se rozhodl, že namaluje strop v lož-nici, spadl a roztříštil si dvě kůstky v kotníku. Proč ho musel natírat právě on, byla pro Maude skutečná záhada, protože Ron manuální práce všeho druhu ze srdce nenáviděl. Bylo však jasné, že Angus se nemů-že jít bavit na večírek, když jeho přítel úpí na lůžku nemocnici.

Mateo si všiml jejího rozpoložení a po jeho několi-ka účastných otázkách se mu Maude nepochopitelně svěřila, což by za běžných okolností v žádném přípa-dě neudělala. Jenže Mateo si zlehka sedl na kraj pra-covního stolu, upřel na ni své krásné tmavé oči a ze-ptal se jí, co se děje. A Maude mu všechno vyklopila.

Jejich konverzace se doposud vždycky točila jen kolem práce. Mateo vlastnil několik firem po celém světě. Jejich ústředí se sice nacházelo v Londýně, avšak tam příliš nepobýval, poněvadž hodně cestoval. Neměli tedy příliš příležitostí spolu mluvit.

Jednou za měsíc svolal pracovní mítink a občas si ji nechal zavolat, aby mu shrnula přednosti i zápory projektu, na němž právě se svým týmem pracovala. Znal všechny podrobnosti každého úkolu v její kom-petenci, a vůbec nezáleželo na tom, jestli byl fyzicky přítomný, či nikoli. Maude věděla, že je s její prací

spokojený, protože jí pětkrát za dva roky zvýšil plat a nedávno jí dokonce přidělili krásně zařízenou kancelář s výhledem do dálky na londýnský Tower a rušné ulice pod budovou.

Vždycky si zakládala na tom, že dovede odlišovat kariéru a osobní život. V zaměstnání se soustředila na perfektní výkon a bratříčkování se šéfem pro ni bylo tabu.

Jenže Angusova textovka...

Hrozba, že bude sama čelit osmdesáti pěti lidem... Představa všeobecného zmatku... A mezi tím vším exkluzivní dodavatelé občerstvení, soutěžící s exkluzivními floristkami a floristy o to, kdo vytvoří obdivuhodnější kreaci... a především setkání s matkou, babičkou a tetičkami, vyptávajícími se na to, kdy se už konečně seznámí s nějakým *hodným mladým mužem*...

O Maude se pokoušela migréna.

S Angusem po boku by se celá extravagantní událost dala snést mnohem líp.

Jenže Angus se omluvil a víkend plný oslav náhle vyhlížel jako blížící se divoká bouře.

Ještěže se zdržela ponižujícího vysvětlování, proč má z večírku takový strach. Musela by přiznat nejistotu, která ji vždycky zachvátila, když se jí příbuzní začali vyptávat na potenciálního ženicha, i obavy ze střetnutí s matkou, vedle níž si vždycky připadala nepatříčně, nezávisle na tom, jak byla úspěšná v zaměstnání. Prozradila však Mateovi dost na to, aby ji na večírek doprovodil, takže si za všechno mohla sama.

Ačkoliv vlastně ne tak docela. Jak jí Mateo sdělil, i pro něj měla role jejího doprovodu jisté výhody, takže za to, že se tu nakonec ocitli, mohl taky on.

Tudíž společně dorazili na večírek, který byl už v plném proudu. A byl to hodně špatný nápad.

Maude na tvář nasadila úsměv a přistoupila k Mateovi.

Tlukot jejího srdce nabral na obrátkách. Rozlehlá terasa, na níž se nacházelo několik příjemných koutků k posezení, byla kouzelně osvětlená lucernami a světelnými řetězy. V pološeru vypadala Mateova tvář dramaticky a snad ještě líp než za plného světla. Maude byla po většinu času schopná odolávat jeho výjimečně podmanivému vzhledu, avšak tady, v jiném prostředí a navíc, když byl tak blízko, se jí rozšířily panenky a vyschlo jí v ústech.

Byl parný letní večer a Mateo si oblékl na míru šité lněné kalhoty krémové barvy, bílou košili, jejíž rukávy si vyhrnul až k loktům, a na nohy si obul světle hnědé kožené polobotky. Jeho oblečení už zdálky dávalo jasně najevo, že vlastní majetek, o němž se drtivě většině lidí – včetně Maudiných středostavovských rodičů – může jen zdát. Mateo zkrátka poutal pozornost.

Byl prototypem italského krasavce. Měřil metr devadesát, měl snědou, vážnou tvář a tmavě černé vlasy, vzadu na šíji o něco delší. Nejvýraznější na něm byly jeho tmavé oči, z nichž se však nedalo vůbec nic vyčíst.

Maude byla náhle celá nesvá. Neměla na sobě svůj obvyklý oděv, který nosila do práce, nýbrž *šaty* – cosi vzdušného a modrého, co jí koupila matka, a posléze ji nenásilnou manipulací přesvědčila, aby si je na večírek oblékla, což Maude jako poslušná dcera s mírným skřípěním zubů udělala.

Umiňovala si, že se konverzace mezi ní a Mateem musí nést ve formálním duchu, i když se nacházejí na večírku. Pořád to přece byl její šéf. Nesměla v žádném případě udělat chybu, aby se její slibný postup v kariéře nezpomalil.

„A co jste tedy čekal?“ Otočila se, Mateo si stoupl

vedle ní a oba zkoumali okázalou podívanou před sebou.

„Tohle určitě ne.“

„Myslel jste si, že to nebude tak velkolepé?“

„Taky se to dá tak říct.“

„Protože jsem měla vynikající výsledky na Cambridgi, snad neznamená, že pocházím ze skromných poměrů,“ odtušila poněkud dotčeně. „Nejspíš jste si představoval, že mí rodiče budou vysokoškolsí profesori a všude budou Bunsenovy kahany, ne?“ Pobaveně vzdychla a dodala: „Věřte mi, že když jsem se na univerzitě rozhodla pro studium inženýrství, úplně jsem se tím vymkla rodičovským představám. A co bylo později ještě horší, po vysoké se pro mě vším namísto manželství stala kariéra.“

Mateo vrhl zvědavý pohled na ženu, stojící vedle něj. S vysokými podpatky byla skoro stejně vysoká jako on.

No, kdo by si to byl pomyslel?

Toto nebyla Maude Thorntonová, jakou znal.

Maude Thorntonová, kterou znal z práce, byla typická uhlazená profesionálka v bezvadně padnoucím kostýmku, která žila jen pro svou práci. Podávala nadprůměrný výkon, výsledky její činnosti byly výjimečné. Nijak na sebe však neupozorňovala a po pracovišti se pohybovala vždy se skromně sklopenou hlavou.

Byla velmi chytrá, vysoce kreativní, bystrá a výkonná. Mateo ji považoval za nejslibnější, poměrně nedávno přijatou pracovníci své londýnské firemní pobočky.

Pro něj to byla žena s velice slibnou kariérou, nic víc ho nikdy nezajímalo.

Tedy až do včerejška.

Než měl možnost poznat, že pod vyrovnanou profesní slupkou se skrývá zranitelná a nejistá mladá

žena. Když se mu svěřila, že jí odřekl doprovod a že bude muset jít na bratrův předmanželský večírek sama, pochopil, že ve svém nitru skrývá nikým netušené obavy, snad dokonce i komplexy.

Později si všiml ještě něčeho jiného.

A nejednalo se jen o její výšku. Té si nutně musel všimnout každý – Maude měřila zhruba sto osmdesát centimetrů, což bylo mnohem víc než drobné blondýnky, které preferoval. Ne, byl to lesk jejích kaštanově hnědých vlasů, které měla úhledně sepnuté do čehosi vzadu na šíji. Zaznamenal i půvabnou modř jejích očí, která kontrastovala s temnou černí řas. Všiml si také jejích plných rtů i tělesných křivek, které skrývala pod neforemnou sukni a volnou blůzkou, zastrčenou dovnitř.

Během čtyřiceti minut mohl sledovat její proměnu z dokonalé profesionálky, která nikdy ani v nejmenším nezbudila jeho zvědavost, na živoucí bytost s běžnými problémy. A Mateo na to adekvátně zareagoval.

Proč?

To sám dost dobře nechápal. Snad ho překvapil Maudin nečekaný výbuch otevřenosti, že jednal tak nezvykle.

Avšak spíš to bylo tím, že vycítil příležitost, jak zabít dvě mouchy jednou ranou. Nic ho to nebude stát a nebudou z toho vyplývat ani žádné důsledky.

Maude potřebovala doprovod, aby se na večírku cítila sebejistěji. Nerozuměl sice tomu, proč z něj má takové obavy, ale to nakonec nebyla jeho věc.

A co z toho plynulo pro něj?

Mateo měl přetrvávající potíže se svou bývalou. Rozešel se s Cassií už přede dvěma měsíci, jenže ta to stále nemohla skousnout. Textovala mu... telefonovala... dokonce v různou dobu vyzváněla u dveří jeho podkrovního bytu s vysvětlením, že si u něj jen něco zapomněla a potřebuje si to nutně vyzvednout.

Měla nepředstavitelnou výdrž, a zatímco mu Maude líčila chmurný prospekt své přítomnosti na předsvatebním večírku, Mateo myslel na to, že se u něj Cassie opět ohlásila s tím, že si u něj nechala pár bot a jakýsi náramek a že jí musí bezpodmínečně otevřít, aby si své věci mohla vzít.

Ano, Mateo ji neodmítl. Protože se, stručně řečeno, cítil provinile. Měl špatné svědomí proto, že přestal být ostražitý a naletěl jejím steskům na neúnavné a vzteklé hádky rozvedených rodičů, mezi nimiž od svých tří let skákala jako pingpongový míček.

Brzy zjistil, že její zdánlivá křehkost má v sobě skryté jádro z oceli, jenže tou dobou se už stal jejím spasitelem a Cassie odmítala pochopit, že Mateo není žádným princem na bílém koni.

Její dotěrnost ho štvala a už si pomalu nevěděl rady, jak se jí konečně zbavit.

Jedna možnost tu byla. Mohl se na veřejnosti objevit s novou přítelkyní, jenže po zkušenosti s Cassií se Mateo odmítal vydat touže cestou. Byl ochotný držet třeba celý rok celibát, jen aby nemusel snášet další pronásledování zhrzené milenky.

Jenže pak... díval se zadumaně do modrých očí, naslouchal plným rtům a v hlavě se zrodil nápad, že by si s Maude mohli pomoci navzájem. Pravda se nenápadně sloučí s nevinnou bílou lží a všichni budou spokojeni.

Zastoupí Maudin doprovod a sdělí Cassii, že si za ni našel náhradu. Bylo mu jasné, že pokud se s Maude ukáže právě na předsvatebním večírku jejího bratra, kde navíc bude přítomná celá rodina, bude to mít o to větší váhu, protože s Cassií na rodinná setkání zarputile odmítal chodit.

Pro tuto příležitost zakoupil tři bedny toho nejlepšího šampaňského a vůbec nepochyboval, že jeho bývalá na to skočí. A kdyby náhodou ne, Mateo si byl

jistý, že z její hlavy alespoň vymaže veškeré naděje, že by se spolu mohli znovu dát dohromady.

„Můžu se vás na něco zeptat?“ zamumlala Maude v nejspíš poslední soukromé chvíli. Každou chvíli se chystali vrhnout do plesajícího davu.

„Co na to říkala vaše... vaše bývalá přítelkyně?“

„Myslíte na to, že mám novou přítelkyni?“

„No...“

„Nemusíte být tak útlocitná.“ Mateovo obočí vystřelilo vzhůru, avšak tón hlasu zněl uvážlivě. „Rozličné stupně pochyb, vzteku a plačtivého žalu.“

„Chudák holka.“

„Prosím?“

„Zjevně do vás byla zamilovaná.“

„Mýlím se, nebo jsem ve vašem hlase zaslechl náznak nesouhlasu?“

„Mýlíte se.“

„Aha. Rozhodla jste se být raději diplomatická. No, nakonec vzhledem k tomu, že jsme tento týden za nejžhavější pár, myslím, že bychom mohli opustit poněkud škrobené vyjadřování, které je vlastní obvyklým vztahům mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem...“

„Nic mi do toho není,“ pokrčila Maude rameny. „Dohodli jsme se, že... že návštěva večírku poslouží nám oběma. Jen... je mi jí prostě líto, nic víc. Na někoho se upnete, a pak si musíte projít traumatem z toho, že o vás dotyčný už nestojí.“

Maude si vybavila podobnou situaci ze svého života.

Už v dospívání si o sobě nedělala žádné iluze. Brzy pochopila, že je vyšší než většina jejích přítelkyň... a že tudíž těžko bude vzbuzovat tak vychvalovaný ochranný komplex u chlapců.

Dlouhý čas byla dokonce vyšší než většina chlapců, které znala. A když se u nich konečně projevil růstový spurt, dohnali ji jen někteří.

Svou sžírající nejistotu skrývala za naleštěnou fasádu

nezájmu. Trpělivě naslouchala kamarádkám, když s ní probíraly své lásky, a nikdy na sobě nedala znát zklamání z toho, že ona se jim na oplátku s ničím podobným svěřit nemůže. Pak nastoupila na univerzitu a během tří měsíců se bezhlavě zamilovala do spolužáka z kruhu.

Byl vysoký a hezký. Navíc mu nijak nevadila její výška ani to, že nebyla hubená jako modelka. Okouzlená Maude se vrhla po hlavě do vztahu, který však trval nakonec jen několik měsíců. Když skončil, byla zničená. Kvůli tomu, že v pubertě nezažila nevinné lásky s často bouřlivými rozchody, nebyla připravená na emoční smršť, která následovala, když se s ní spolužák rozešel.

Nakonec to u něj stejně vyhrála subtilní blondýnka. Pan Úžasný se jí upřímně omluvil a křepce odkvačil za roztomilou panenkou, kterou by Maude v pohodě strčila do kapsy.

Její komplexy z výšky se ještě prohloubily a navíc si nehorázně spílala za svou naivitu. Jak si jen mohla myslet, že by se tak pěkný kluk zamiloval právě do ní? Così v jejím nitru se nenávratně zlomilo a Maude se uzavřela do sebe. Usoudila, že romantika pro ni není a nikdy nebude.

Považovala za štěstí, že jí její přítel alespoň nelhal jako Mateo své bývalé přítelkyni, a na rovinu jí sdělil, že si našel jinou. Neuměla ani si nechtěla představit, čím si jeho bývalka musela projít, a současně nechápala, proč si s ním vůbec začala.

Mateo Moreno byl proutník.

I kdyby se jí nepodařilo rozšifrovat signály, které byly typické pro muže, jako byl on, pořád tu byl bulvár. Jeho stránky až příliš často pokrývaly Mateovy fotky a vždycky to bylo s nějakou hezkou blondýnkou, visící mu na paži a hltající obdivným zrakem jeho přitažlivou tvář.

Jak se s ním normálně uvažující dívka vůbec mohla dát do kupy, bylo Maude skutečnou záhadou.

„To neznáte mou bývalku,“ zamručel Mateo pobaveně. „Není to žádná skleníková kytička.“ Maude na něj přísně pohlédla, připravená hájit zhrzené ženství před jedním z mnoha sukničkářů. Mateo však pokračoval. „Možná nemám ohledně žen příliš dobrou pověst, ale věřte mi, když vám říkám, že jsem žádné z nich nikdy nic nesliboval. Dobře věděly, do čeho jdou. A Cassie nebyla výjimkou. Trvalý vztah? Ani náhodou, i kdyby všechno vypadalo kdovíjak růžově. Všem jsem hned na začátku vyložil karty na stůl.“

„To přijaly bezpochyby s velkým povděkem.“

„Netušil jsem, že máte tak úžasný smysl pro humor, slečno Thorntonová. Jsem rád, že jste se rozhodla ho taky jednou uplatnit. A pro vaši informaci... Ženy, s nimiž chodím, velmi rozmazluju – dostanou cokoli, co chtějí. Jenže Cassie...“

„Hádám vaše ex?“

„Cassie chtěla mnohem víc. Chtěla všechno, se vším všudy. Moje chyba. Měl jsem vycouvat hned, jakmile jsem začal tušit, že na mně začíná být závislá.“

„A proč jste to tedy neudělal?“

Řekl jí, že je s ní legrace...

Maude se marně snažila potlačit radostné vzrušení z jeho komplimentu. Obrátila k němu hlavu a byla uchvácená jeho profilem – temnou, nebezpečnou krásou a nenuceností, s jakou svou přitažlivost považoval za samozřejmou.

Zjistila, že z něj stěží dokáže odtrhnout zrak.

Byl neodolatelný.

„Bylo mi jí líto,“ svěřil se jí. „Je křehká. Pochází z neuspořádaných poměrů a já jsem bláhově ignoroval všechna varovná znamení.“

„Za to se snad nemusíte stydět,“ namítla Maude odměřeně. „Na empatii přece není vůbec nic špatného.“

„Pokud vás však taková osoba začne pronásledovat, pak bych řekl, že v takovém případě není empatie rozhodně na místě. Tím spíš, pokud riskuje své mentální zdraví.“

„Jak to myslíte?“

„Nejsem odborník, ale připadá mi, že Cassie potřebuje terapii. Jedině tak se jí podaří vyřešit všechno, co ji trápí. Přesně to jsem jí taky navrhl s tím, že jí zaplatím toho nejlepšího psychoterapeuta.“

Na Maude udělala Mateova slova skutečný dojem. Uvědomila si, že na něj začíná měnit názor. Už pro ni nebyl „velký šéf“, ani zavrženíhodný sukničkář.

„Kdyby *mně* někdo řekl, že už má někoho jiného, dal bych dotyčné osobě definitivně pokoj.“

„Jenže vy nikoho jiného nemáte.“

„To je pouze technická maličkost, o níž se Cassie nikdy nedozví. A proto je naše společná účast na večírku tak výborný nápad. Cassii to postaví do latě a vy získáte doprovod, který... K čemu vlastně potřebujete doprovod, Maude? Mám hrát roli vašeho přítele? To bych ještě chápal. Nerozumím však tomu, proč to právě vy máte zapotřebí.“

Maude slyšela jeho hluboký tichý hlas přímo u ucha a na tváři cítila jeho dech.

Znovu se k němu otočila a opět jí vyschlo v ústech.

Smích a další zvuky rozjařené společnosti utichly, zmizeli i chlapci s dívkami, prodírající se skrz dav s kulatými podnosy plnými vybraných lahůdek...

Zmatená a zjitřená se trhaně nadechla a silou vši vůle sebrala zbytky sebekontroly.

„Já... no... Pro mě bylo vždycky snazší, když jsem takovýmto událostem čelila s někým po boku,“ vysoukala ze sebe.

„Pořád to nechápu. Kdyby šlo o velkou událost, na které nikoho neznáte, ještě bych tomu rozuměl. Ale